

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

30 січня 2019 р.

Київ

№ 63-р

Про допустимість нової державної допомоги для конкуренції внаслідок внесення надавачем державної допомоги змін до умов її надання

За результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу, надісланого листом Державної служби зайнятості (Центральний апарат) від 10.04.2018 № 33/01/1890-18 (вх. № 183-ПДД від 12.04.2018), розпорядженням державного уповноваженого Антимонопольного комітету України від 06.08.2018 № 01/154-р розпочато розгляд справи про державну допомогу № 500-26.15/11-18-ДД для проведення поглибленого аналізу допустимості державної допомоги для конкуренції.

Антимонопольний комітет України, розглянувши матеріали справи про державну допомогу № 500-26.15/11-18-ДД та подання Департаменту моніторингу і контролю державної допомоги про попередні результати розгляду справи від 21.01.2019 № 500-26.15/11-18/31-спр,

ВСТАНОВИВ:

1. ПОРЯДОК РОЗГЛЯДУ СПРАВИ

- (1) Листом Державної служби зайнятості (Центральний апарат) від 10.04.2018 № 33/01/1890-18 (вх. № 183-ПДД від 12.04.2018) надіслано повідомлення про нову державну допомогу, яке було подано на виконання пункту 2 розділу 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».
- (2) Антимонопольним комітетом України листом від 26.04.2018 № 500-29/05-5238 (далі – Запит) було залишено Повідомлення без руху й надано тридцятиденний строк для усунення недоліків та надання додаткової інформації.
- (3) Державною службою зайнятості (Центральний апарат) листом від 01.06.2018 № 33/01/3160-18 (вх. № 6-01/6436 від 05.06.2018) надіслано додаткову інформацію на Запит (далі – Лист про додаткову інформацію).
- (4) За результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу розпорядженням державного уповноваженого Антимонопольного комітету України від 06.08.2018 № 01/154-р розпочато розгляд справи про державну допомогу № 500-26.15/11-18-ДД для проведення поглибленого аналізу допустимості державної допомоги для конкуренції. Листом Антимонопольного комітету України від 07.08.2018 № 500-29/01-10052 направлено копію розпорядження на адресу Державної служби зайнятості (Центральний апарат). На офіційному веб-порталі Антимонопольного комітету України опубліковано інформацію про початок розгляду справи про державну допомогу із зверненням до всіх

заінтересованих осіб щодо подання ними протягом 30 календарних днів вмотивованих заперечень та зауважень щодо надання державної допомоги та іншої інформації у зв'язку із розглядом справи про державну допомогу.

2. ВІДОМОСТІ ВІД НАДАВАЧА ПІДТРИМКИ

2.1. Надавач підтримки

- (5) Державна служба зайнятості (Центральний апарат) (01601, м. Київ, вул. Еспланадна, 8/10, ідентифікаційний код юридичної особи 03491079).

2.2. Отримувачі підтримки

- (6) Суб'єкти господарювання (роботодавці), які працевлаштовують зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб, незалежно від їх форми власності та підпорядкування.

2.3. Мета (ціль) підтримки

- (7) Метою (ціллю) підтримки є розв'язання соціальних та економічних проблем загальнонаціонального характеру, сприяння працевлаштуванню безробітних із числа внутрішньо переміщених осіб.

2.4. Очікуваний результат

- (8) Працевлаштування безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб. Посилення соціального захисту безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб, підвищення їх конкурентоспроможності та мобільності, що сприятиме прискоренню зайнятості таких осіб. Стимулювання роботодавців до працевлаштування внутрішньо переміщених осіб.

2.5. Форма підтримки

- (9) Компенсація витрат роботодавця на оплату праці.

2.6. Обсяг підтримки

- (10) Загальний обсяг підтримки не визначений.

2.7. Підстава для надання підтримки

- (11) Закон України «Про зайнятість населення»
(12) Порядок здійснення заходів сприяння зайнятості, повернення коштів, спрямованих на фінансування таких заходів, у разі порушення гарантій зайнятості для внутрішньо переміщених осіб, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 08.09.2015 № 696.

2.8. Тривалість підтримки

- (13) Необмежена.

3. ІНФОРМАЦІЯ, ОТРИМАНА В ПРОЦЕСІ РОЗГЛЯДУ СПРАВИ

- (14) Відповідно до пункту 2 частини другої статті 24¹ Закону України «Про зайнятість

населення» до заходів сприяння зайнятості внутрішньо переміщених осіб, які працевлаштовуються за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, зокрема, належить компенсація витрат роботодавця на оплату праці (але не вище середнього рівня заробітної плати, що склався у відповідному регіоні за минулий місяць) за працевлаштування зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб на умовах строкових трудових договорів тривалістю не більше шести календарних місяців, за умови збереження гарантій зайнятості такої особи протягом періоду, що перевищує тривалість виплати у два рази.

(15) Тривалість компенсації витрат роботодавця, який працевлаштовує внутрішньо переміщених осіб з числа категорій громадян, зазначених у частині першій статті 14 цього Закону, понад шість місяців, але не більше дванадцяти календарних місяців, визначається рішенням регіональних координаційних комітетів сприяння зайнятості за погодженням з відповідними територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

(16) Відповідно до пункту 4 Порядку здійснення заходів сприяння зайнятості, повернення коштів, спрямованих на фінансування таких заходів, у разі порушення гарантій зайнятості для внутрішньо переміщених осіб, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08.09.2015 № 696 (далі – Порядок), компенсація витрат, зазначених в абзацах четвертому та п'ятому пункту 3 цього Порядку, роботодавцю не здійснюється у разі, коли роботодавець:

- має заборгованість із сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та/або страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування;
- визнаний в установленому порядку банкрутом або стосовно нього порушено справу про банкрутство.

У разі працевлаштування особи, за яку така компенсація вже була виплачена, компенсація не здійснюється.

(17) Відповідно до пункту 6 Порядку компенсація витрат роботодавцю на оплату праці виплачується в межах коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту інвалідів (у разі працевлаштування інваліда, зареєстрованого в установленому порядку безробітним, якому допомога по безробіттю призначена відповідно до частини другої статті 22 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття») після працевлаштування зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб за направленням центрів зайнятості.

(18) Відповідно до пункту 7 Порядку компенсація витрат роботодавця на оплату праці проводиться за кожен непарний місяць роботи протягом року, але не більше ніж за шість календарних місяців (за працевлаштованих зареєстрованих безробітних із числа внутрішньо переміщених осіб, які належать до категорії громадян, зазначених у частині першій статті 14 Закону України «Про зайнятість населення», - за кожен непарний місяць роботи протягом двох років, але не більше ніж за 12 календарних місяців).

(19) Компенсація витрат роботодавця на оплату праці виплачується в розмірі фактичних витрат на оплату праці осіб, прийнятих за направленням центрів зайнятості, але не вище середнього розміру заробітної плати штатного працівника, що склався у відповідному регіоні за минулий місяць, або обчисленої з неї відповідної суми в разі, коли особа працювала неповний місяць. Зазначені витрати включають основну та додаткову заробітну плату, визначену відповідно до частин першої та другої статті 2 Закону

України «Про оплату праці», та суму єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, нарахованого на такі виплати.

- (20) Якщо компенсація надається за неповний місяць і фактичні витрати на оплату праці перевищують середній розмір заробітної плати штатного працівника, що склався у відповідному регіоні за минулий місяць, розмір компенсації за цей період обчислюється шляхом ділення середньої заробітної плати, що склалася у відповідному регіоні, на кількість робочих днів місяця (або кількість годин у разі погодинного обліку робочого часу), встановлених законодавством, та множення на кількість робочих днів (або кількість годин), за які надається компенсація.
- (21) Відповідно до пункту 10 Порядку під час переведення працівника за його згодою на роботу на інше робоче місце в цього роботодавця із збереженням гарантій зайнятості, передбачених умовами договору про компенсацію витрат роботодавця на оплату праці працевлаштованої особи з числа внутрішньо переміщених осіб (далі - договір), виплата компенсації не припиняється.
- (22) Відповідно до пункту 25 Порядку у разі звільнення працівника, за якого виплачується/виплачувалася компенсація до закінчення строку збереження гарантій зайнятості, згідно з пунктом 1 статті 36 та пунктом 1 статті 40 Кодексу законів про працю України, роботодавець повертає суму одержаної компенсації в повному обсязі.
- (23) Відповідно до пункту 26 Порядку роботодавець в установленому законодавством порядку несе відповідальність за забезпечення гарантій зайнятості працевлаштованих осіб з числа внутрішньо переміщених осіб, достовірність даних, що є підставою для прийняття рішення щодо компенсації та визначення розміру компенсації.

4. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ

- (24) Відповідно до пункту 1 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» державна допомога суб'єктам господарювання – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.
- (25) Отже, державна підтримка є державною допомогою, якщо одночасно виконуються такі умови:
- підтримка надається суб'єкту господарювання;
 - державна підтримка здійснюється за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;
 - підтримка створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;
 - підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.
- (26) Згідно із частиною першою статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» державна допомога може бути визнана допустимою, якщо вона надається для таких цілей:
- 1) сприяння соціально-економічному розвитку регіонів, рівень життя в яких є низьким або рівень безробіття є високим;
 - 2) виконання загальнодержавних програм розвитку або розв'язання соціальних та економічних проблем загальнонаціонального характеру;
 - 3) сприяння окремим видам господарської діяльності або суб'єктам господарювання в

окремих економічних зонах, за умови, що це не суперечить міжнародним договорам України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

4) підтримки та збереження національної культурної спадщини, якщо вплив такої державної допомоги на конкуренцію є неістотним.

(27) Частиною другою статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» встановлено, що Кабінет Міністрів України визначає, зокрема, критерії оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання на працевлаштування окремих категорій працівників та створення нових робочих місць.

(28) Критерії оцінки допустимості державної допомоги на працевлаштування окремих категорій працівників та створення нових робочих місць затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 31.01.2018 № 33 (далі – Критерії оцінки).

(29) Відповідно до пункту 3 Критеріїв оцінки, державна допомога на працевлаштування є допустимою у разі, коли:

1) надається з метою сприяння працевлаштуванню та створенню нових робочих місць для:

- незабезпечених осіб;
- осіб, які не мали постійної оплачуваної роботи протягом щонайменше 24 місяців або щонайменше 12 місяців і щодо яких виконується одна з умов, передбачених пунктом 7, крім абзацу третього, частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання»; внутрішньо переміщених осіб; учасників бойових дій, які віднесені до однієї з категорій, зазначених у пунктах 19 і 20 частини першої статті 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (далі - особливо незабезпечені особи);
- осіб, зареєстрованих як безробітні, у значенні, наведеному у Законах України «Про зайнятість населення», «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» (далі – зареєстровані безробітні особи);
- осіб з інвалідністю;
- осіб, звільнених після відбуття покарання або примусового лікування;

2) державна допомога на працевлаштування спрямована на відшкодування суб'єктам господарювання витрат на:

- оплату праці незабезпечених осіб, особливо незабезпечених осіб, зареєстрованих безробітних осіб, осіб, звільнених після відбуття покарання або примусового лікування;
- сприяння в працевлаштуванні незабезпечених осіб, особливо незабезпечених осіб, зареєстрованих безробітних осіб, осіб, звільнених після відбуття покарання або примусового лікування, та створенні нових робочих місць для зазначених осіб (здійснення заходів, спрямованих на стимулювання самостійності та адаптації особи до робочого середовища, підвищення рівня конкурентоспроможності з урахуванням вразливості особи на ринку праці, її супровід під час вирішення соціально-побутових питань, підтримка під час спілкування з роботодавцем, допомога у врегулюванні конфліктів);
- оплату праці осіб з інвалідністю;
- сприяння в працевлаштуванні осіб з інвалідністю та створенні нових робочих місць для зазначених осіб (здійснення заходів, спрямованих на стимулювання самостійності та адаптації особи до робочого середовища, підвищення рівня конкурентоспроможності з урахуванням вразливості особи на ринку праці, її супровід під час вирішення соціально-побутових питань, підтримка під час спілкування з роботодавцем, допомога у врегулюванні конфліктів);

3) забезпечується:

- створення нових робочих місць;

- працевлаштування на робочі місця, що звільнилися у зв'язку з припиненням трудових відносин попереднім працівником за його ініціативою чи у зв'язку із застосуванням до працівника заходу дисциплінарного впливу відповідно до законів, але не в результаті скорочення чисельності або штату працівників.

- (30) Відповідно до пункту 5 Критеріїв оцінки державна допомога на працевлаштування не надається суб'єктам господарювання, які мають прострочену заборгованість перед державним (місцевим) бюджетом, із виплати заробітної плати, сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та/або страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, яких визнано банкрутами, стосовно яких порушено справу про банкрутство, які перебувають на стадії ліквідації, визнають свою неспроможність своєчасно виконувати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансово-господарської діяльності.
- (31) Відповідно до пункту 10 Критеріїв оцінки максимальний розмір державної допомоги на працевлаштування, яка може надаватися на відшкодування суб'єктам господарювання витрат на оплату праці особливо незабезпечених осіб, становить не більше 50 відсотків розміру таких витрат. Державна допомога на відшкодування суб'єктам господарювання витрат на оплату праці особливо незабезпечених осіб може надаватися протягом щонайбільше 24 місяців з моменту працевлаштування таких осіб. Надання державної допомоги на працевлаштування припиняється та державна допомога підлягає поверненню у разі звільнення особливо незабезпеченої особи, за працевлаштування якої надавалася така допомога, до закінчення відповідного строку з дня працевлаштування (крім випадків, коли на місце звільненого працівника працевлаштовується інша особливо незабезпечена особа).
- (32) Відповідно до пункту 14 Критеріїв оцінки, у разі коли суб'єкт господарювання є отримувачем державної допомоги за різними програмами державної допомоги та/або індивідуальної державної допомоги, з метою визначення сукупного розміру державної допомоги на працевлаштування ураховується розмір державної допомоги, що надається на відшкодування витрат на оплату праці незабезпечених осіб, особливо незабезпечених осіб, зареєстрованих безробітних осіб, осіб, звільнених після відбуття покарання або примусового лікування, осіб з інвалідністю, сприяння в працевлаштуванні зазначених осіб та створенні нових робочих місць для таких осіб за всіма діючими програмами державної допомоги та індивідуальної державної допомоги.
- (33) Відповідно до пункту 15 Критеріїв оцінки визначення максимального розміру державної допомоги на працевлаштування і витрат, що можуть бути відшкодовані суб'єктам господарювання, здійснюється з урахуванням податків, інших зборів та періоду, протягом якого суб'єкт господарювання зобов'язаний зберігати гарантії зайнятості працевлаштованої особи.

5. ВИЗНАЧЕННЯ НАЛЕЖНОСТІ ЗАХОДУ ПІДТРИМКИ ДО ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ

5.1. Надання підтримки суб'єкту господарювання

- (34) Відповідно до статті 24¹ Закону України «Про зайнятість населення» за працевлаштування зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб на умовах строкових трудових договорів тривалістю не більше шести календарних місяців, за умови збереження гарантій зайнятості такої особи протягом періоду, що перевищує тривалість виплати у два рази, роботодавцям надається компенсація витрат на оплату праці.

- (35) Відповідно до частини другої статті 1 Закону України «Про зайнятість населення» терміни «роботодавці», «працівники», «особи, які забезпечують себе роботою самостійно», «сторони соціального діалогу», «молодь» та «неформальне професійне навчання працівників» вживаються у значенні, наведеному в законах України», «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», «Про соціальний діалог в Україні», «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» та «Про професійний розвиток працівників».
- (36) Відповідно до статті 1 Закону України «Про професійний розвиток працівників» роботодавець - власник підприємства, установи, організації незалежно від форми власності та виду діяльності або уповноважений ним орган чи фізична особа, яка відповідно до законодавства використовує найману працю.
- (37) Статтею 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції» передбачено, що суб'єкт господарювання - юридична особа незалежно від організаційно-правової форми та форми власності чи фізична особа, що здійснює діяльність з виробництва, реалізації, придбання товарів, іншу господарську діяльність, у тому числі яка здійснює контроль над іншою юридичною чи фізичною особою; група суб'єктів господарювання, якщо один або декілька з них здійснюють контроль над іншими.
- (38) Отже, за наведених умов отримувачі підтримки – роботодавці, яким надається компенсація витрат на оплату праці за працевлаштування зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб на умовах строкових трудових договорів тривалістю не більше шести календарних місяців, за умови збереження гарантій зайнятості такої особи протягом періоду, що перевищує тривалість виплати вдвічі, є суб'єктами господарювання у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

5.2. Надання підтримки за рахунок ресурсів держави

- (39) Відповідно до пункту 6 Порядку компенсація витрат роботодавцю на оплату праці виплачується в межах коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту інвалідів (у разі працевлаштування інваліда, зареєстрованого в установленому порядку безробітним, якому допомога по безробіттю призначена відповідно до частини другої статті 22 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття») після працевлаштування зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб за направленням центрів зайнятості.
- (40) Пунктом 16 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» встановлено, що ресурси держави – рухоме і нерухоме майно, кошти державного бюджету, інші кошти, що є об'єктом права державної власності, земля та інші природні ресурси, що є об'єктами права власності Українського народу, бюджети фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, щодо яких здійснюється державний нагляд або якими управляють чи розпоряджаються органи влади.
- (41) Отже, компенсація витрат роботодавців на оплату праці за працевлаштування зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб здійснюється за рахунок ресурсів держави у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання»

5.3. Створення переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності

- (42) Повідомлена підтримка спрямована на компенсацію витрат роботодавців на оплату праці за працевлаштування зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб, при цьому дія Порядку не поширюється на роботодавців, які є бюджетними установами. Тобто, підтримка спрямована на окрему групу суб'єктів господарювання, які відповідно провадять окремі види господарської діяльності.
- (43) Зазначена підтримка звільняє роботодавців від звичайних витрат на оплату праці, які б здійснював суб'єкт господарювання, що провадить аналогічну господарську діяльність за звичайних ринкових умов, тобто без втручання держави, отже, за рахунок державної підтримки роботодавці отримують переваги, недоступні в звичайних ринкових умовах.

5.4. Спотворення або загроза спотворення економічної конкуренції

- (44) Як зазначено вище, роботодавці отримують переваги в результаті надання повідомленої підтримки, що відповідно покращує їх конкурентну позицію, порівняно з іншими суб'єктами господарювання, які здійснюють або могли б здійснювати аналогічну господарську діяльність, та які не отримують такої підтримки. Отже, повідомлена підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.

5.5. Віднесення повідомленої фінансової підтримки до державної допомоги

- (45) Враховуючи викладене, повідомлена підтримка роботодавцям за рахунок ресурсів держави, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для провадження окремих видів господарської діяльності, є державною допомогою у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

6. ВИСНОВКИ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ РОЗГЛЯДУ СПРАВИ

- (46) Відповідно до інформації, наданої у Повідомленні, державна допомога надається для розв'язання соціальних та економічних проблем загальнонаціонального характеру, що відповідає положенням частини першої статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».
- (47) Відповідно до статті 24¹ Закону України «Про зайнятість населення» компенсація роботодавцю надається з метою працевлаштування безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб, що відповідає підпункту 1 пункту 3 Критеріїв оцінки.
- (48) Відповідно до пункту 7 Порядку компенсація витрат роботодавця на оплату праці виплачується в розмірі фактичних витрат на оплату праці осіб, прийнятих за направленням центрів зайнятості, але не вище середнього розміру заробітної плати штатного працівника, що склався у відповідному регіоні за минулий місяць, або обчисленої з неї відповідної суми в разі, коли особа працювала неповний місяць. Зазначені витрати включають основну та додаткову заробітну плату, визначену відповідно до частин першої та другої статті 2 Закону України «Про оплату праці», та суму єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, нарахованого на такі виплати, що відповідає підпункту 2 пункту 3 та пункту 15 Критеріїв оцінки.
- (49) Відповідно до пункту 4 Порядку роботодавцю не здійснюється компенсація у разі, коли

роботодавець:

- має заборгованість із сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та/або страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування;
- визнаний в установленому порядку банкрутом або стосовно нього порушено справу про банкрутство.

У разі працевлаштування особи, за яку така компенсація вже була виплачена, компенсація не здійснюється. Зазначене частково відповідає пункту 5 та відповідає пункту 14 Критеріїв оцінки.

(50) Відповідно до пункту 7 Порядку компенсація витрат роботодавця на оплату праці проводиться за кожен непарний місяць роботи протягом року, але не більше ніж за шість календарних місяців (за працевлаштованих зареєстрованих безробітних із числа внутрішньо переміщених осіб, які належать до категорії громадян, зазначених у частині першій статті 14 Закону України «Про зайнятість населення», - за кожен непарний місяць роботи протягом двох років, але не більше ніж за 12 календарних місяців), тобто фактично роботодавцю сплачується половина витрат на оплату праці за відповідний період. Зазначене відповідає пункту 10 Критеріїв оцінки.

(51) На подання з попередніми висновками від 21.01.2019 № 500-26.15/11-18/31-спр (далі – Подання) Державною службою зайнятості (Центральний апарат) листом від 24.01.2019 № 33/01/454-19 (вх. № 7-01/1004 від 25.01.2019) не надано зауважень чи заперечень до Подання.

Враховуючи викладене, керуючись статтею 7 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтею 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», пунктом 1 розділу IX Порядку розгляду справ про державну допомогу суб'єктам господарювання, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 12 квітня 2016 року № 8-рп, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 06 травня 2016 року за № 686/28816, Антимонопольний комітет України

ПОСТАНОВИВ:

Визнати, що підтримка у формі компенсації роботодавцям фактичних витрат на оплату праці за працевлаштування зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб, що надається Державною службою зайнятості (Центральний апарат) на підставі статті 24¹ Закону України «Про зайнятість населення» та Порядку здійснення заходів сприяння зайнятості, повернення коштів, спрямованих на фінансування таких заходів, у разі порушення гарантій зайнятості для внутрішньо переміщених осіб, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08.09.2015 № 696, є **допустимою державною допомогою** відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», **внаслідок внесення надавачем державної допомоги таких змін до умов її надання:**

- 1) працевлаштування повинно здійснюватись на робочі місця, що звільнилися у зв'язку з припиненням трудових відносин попереднім працівником за його ініціативою чи у зв'язку із застосуванням до працівника заходу дисциплінарного впливу відповідно до законів, але не в результаті скорочення чисельності або штату працівників, або повинно забезпечувати створення нових робочих місць;
- 2) державна допомога не повинна надаватись роботодавцям, які мають прострочену заборгованість перед державним (місцевим) бюджетом, із виплати заробітної плати, які перебувають на стадії ліквідації, визнають свою неспроможність своєчасно

виконувати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансово-господарської діяльності.

Надавач державної допомоги зобов'язаний привести у відповідність програму державної допомоги щодо компенсації роботодавцям фактичних витрат на оплату праці за працевлаштування зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб у строк, передбачений пунктом 3 розділу 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та поінформувати Антимонопольний комітет України протягом одного місяця з дня внесення змін.

Відповідно до частини десятої статті 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» Антимонопольний комітет України може відкликати прийняте ним рішення, якщо воно прийнято на підставі недостовірної інформації, що призвело до прийняття необґрунтованого рішення, та прийняти нове рішення у порядку, встановленому цією статтею.

Голова Комітету

Ю. ТЕРЕНТЬЄВ